

РЕШЕНИЕ

№ 3842

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 30.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **930** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.172 ал. 5 от ЗДвП, образувано по жалба на А. М. Ш., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед с № 7076/27.12.19 г., издадена от А. Д. Я. на длъжност младши автоконтрольор в ОЗ група, 02 сектор в отдел „ПП“ при СДВР за налагане на ПАМ по чл.171 т.1 б. „е“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, считано от 27.12.2019 год. до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материалноправни разпоредби и е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила. на издадената заповед.

Ответникът, А. Д. Я. на длъжност младши автоконтрольор в ОЗ група, 02 сектор в отдел „ПП“ при СДВР, в съдебно заседание се явява лично, като поддържа заповедта. Предвид изложеното заявява, че оспорването е неоснователно, не се претендират разноски.

СГС, редовно призована, не се явява представител.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и извършвайки служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът установи от фактическа стран. следното:

Със Заповед с № Заповед с № 7076/27.12.19 г., издадена от А. Д. Я. на длъжност

младши автоконтрольор в ОЗ група, 02 сектор в отдел „ПП“ при СДВР е наложена ПАМ по чл.171 т.1 б. „е“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, считано от 27.12.2019 год. до предоставяне на сключена валидна застраховка.

Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 60317/27.12.19 г. против А. М. Ш., за това че на 17.12.19 г. в 22:35 часа в [населено място], [улица] „А. М.“ по посока на движение от [улица]към бул. А. М.“, управлявал л.а. фолксваген голф с рег. № СА 0787, собственост на Т. С. Т. с ЕГН [ЕГН]. При извършена проверка пред бл. 319 се установило, че водачът управлява без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ валидна към часа и датата на проверката. ЗППАМ е връчена на жалбоподателя на 27.12.19г. и е запознат със съдържанието ѝ. По повод тези констатации на органите на МВР била издадена процесната ЗППАМ.

С оглед така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира така депозираната жалба за процесуално допустима, като подадена от надлежно легитимирано лице, срещу административен акт, пораждащ неблагоприятни за него последици и в рамките на установения за това срок. Разгледана по същество същата се явява неоснователна по следните съображения:

При извършената на основание чл. 168 АПК служебна проверка, досежно законосъобразността на оспорения акт и на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че той е издаден от компетентен орган и в установената от закона форма, при спазване на процесуалноправните правила, в съответствие на материалния закон и с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – по делото са приложени доказателства в тази връзка.

Съдът приема, че процесната заповед отговаря на изискванията за форма. В нея са описани и установеното с АУАН нарушение, въз основа на който е издадена обжалваната заповед. Съдът намира, че оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59 ал. 2 от АПК, тъй като в текста на акта фигурира позоваване на фактическото обстоятелство, съставляващо едновременно с това и възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за прилагане на принудителната административна мярка. Посочено е, че заповедта се издава на основание чл. 171, т. 1, б.„е“ от ЗДвП, поради това, че лицето е управлявало МПС, без да е налице сключена застраховка „ГО“,валидна към датата и часа на проверката.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена въз основа на Акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му.

Заповедта е издадена въз основа на направените в акта фактически установявания, които не са опровергани в съдебното производство.Съгласно разпоредбата на чл.189 ал. 2 от ЗДвП този акт се ползва с доказателствена сила до доказване на противното,

вследствие на което доказателствената тежест за установяването на фактическа обстановка, различна от тази в АУАН е на жалбоподателя. Описаните в акта за установяване на административно нарушение фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДВП съставляват едновременно и фактическите основания по смисъла на чл.59 т.4 пр.1 от АПК за издаване на обжалваната заповед за прилагане на ПАМ. В случая жалбоподателят не оспорва и не е оборил по надлежния ред доказателствената тежест на съставения АУАН, според който именно той е управлявал собственото си МПС-лек автомобил Форд Ескорт, без регистрационни табели, с посочен в акта регистрационен номер на рамата, без да е налице сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, валиден към датата и часа на проверката.

Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта. Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат и начинът на тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон. В случая този ред е уреден в чл. 171 и чл.172 от ЗДВП, като административнопроизводствените правила при издаване на процесната заповед са спазени.

Съдът намира, че заповедта е съобразена с материалния закон и неговата цел. С нормата на чл. 171, т. 1, б. „е“ от ЗДВП е предвидено налагането на принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление“ на „водач, който управлява МПС без застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите-до представяне на сключена валидна застраховка“. Необходимите предпоставки за издаването на заповед за налагане на ПАМ е установяването по надлежен ред управление на МПС от лице, без да е налице сключена валидна застраховка „ГО“.

Нормата на чл.638, ал.1, т.1 от КЗ за налагане на санкция-„глоба“ за извършено нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ е самостоятелна и отделна санкция от наказанието по чл.171 т.1 б. „е“ от ЗДВП. Санкцията по чл.638 ал.1 т.1 във вр. с чл.483 ал.1 т.1 от КЗ не е предмет на настоящото производство, докато наложената на основание чл.171 т.1 б. „е“ от ЗДВП ПАМ има автономен характер и се прилага при установяване управлението на МПС от водач без сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“.За приложението ѝ е от значение единствено обективният факт-управлява ли се МПС-в случая лек автомобил,същият участва ли в движението по пътищата без наличие на валидно сключена застраховка „ГО“. Според чл.481 ал.3 от КЗ „не се допуска движение на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, без водачът да е застрахован по реда на този кодекс“. Налагането на ПАМ цели именно преустановяването и предотвратяването на такива случаи.

Целта, смисълът и значението на застраховката „ГО“ е именно обезпечаване на деликтната отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинени от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и /или използването на МПС. Застраховани лица са собственикът на

МПС, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което ползва МПС на законно основание. Субектите на застраховката „ГО“ по КЗ за потенциални субекти на деликтна отговорност, идентична с тази по ЗЗД, спрямо действията на които застраховката има превантивен и компенсационен характер за вреди, с оглед съществуващия риск за трети лица при управлението на МПС. При това положение обективният факт на управляване на МПС налага изискването да е налице валидно сключена застраховка „ГО“, с цел превенция на законодателно изведения риск за трети лица.

От събрания по делото съвкупен доказателствен материал доказателства се установява по категоричен начин, че на посочените в АУАН и в обжалваната заповед за прилагане на ПАМ дата, час и място, именно жалбоподателят Б.П.З., управлява собствения си лек автомобил - Форд Ескорт, без поставени регистрационни табели с номер на рама WF0DXXGCAAPF35555 и в качеството си на собственик няма сключен действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към датата и часа на проверката. Горните обстоятелства, описани в съставения АУАН и в обжалваната заповед не се оспорват от жалбоподателя и се потвърждават от съвкупния доказателствен материал по делото.

За да е налице съставомерност по смисъла на чл.171, т.1, б. „е“ от ЗДвП, обосноваваща издаването на заповед за прилагане на ПАМ е достатъчно да е установено, че водачът управлява МПС и да не е налице сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“, без значение е статутът на МПС. Фактическите обстоятелства в оспорения акт очертават и изчерпват предмета на главното доказване, свързан с материалната му законосъобразност. Във фактическото описание изрично е посочено, че водачът управлява собственото си МПС и в качеството си на собственик няма сключен действащ договор за задължителна застраховка „ГО“, валидна към датата и часа на проверката, което му поведение се установява от събрания съвкупен доказателствен материал по делото.

Съдът намира, че оспорената заповед съответства и на целта на закона. Целта на ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС по чл. 171, т. 1, б. „е“ от ЗДвП е преустановяване на закононарушение, което е започнало, но не е приключило към момента на постановяване на мярката. Основанието за прилагане на ПАМ в случая е закононарушението управление на МПС без застраховка „Гражданска отговорност“ до представяне на сключена валидна застраховка. Според разпоредбата на чл.171 т.1 б „е“ от ЗДвП административният орган действа при условията на обвързана компетентност, което означава, че при установяване на фактическите основания, визиращи в хипотезата на правната норма, както е в случая, същият няма право на избор или на свободна преценка дали да наложи принудителната административна мярка или не, а е длъжен да издаде административен акт с указаното от закона съдържание. Анализът на разпоредбата на чл. 171 от ЗДвП сочи, че процесната мярка има двойко значение - същата е от превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения и едновременно с това има преустановяващ ефект, тъй като е насочена към прекратяване на деянието, осъществяващо състав административно нарушение по смисъла на специалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал.1 АПК, материалната законосъобразност на

акта се преценява към момента на неговото издаване. Към датата на издаване на обжалваната заповед, жалбоподателят е управлявал процесния автомобил, без да е налице сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Констатираното нарушение е основание за налагане на мярката при условията на обвързана компетентност, а целта на мярката е била да предотврати управлението на МПС без сключена застраховка „ГО“.

С оглед изложеното съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки и административният орган с основание е издал атакуваната заповед, с която на жалбоподателя е наложена предвидената в закона принудителна административна мярка. Същата е съобразена и с целта, преследвана от закона, доколкото е установена както в обществен интерес, така и в интерес на самия водач. По изложените съображения съдът приема, че жалбата срещу Заповедта за налагане на ПАМ по чл.171 т.1 б.Е от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, считано от 27.12.2019 год. до предоставяне на сключена валидна застраховка е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. Ш., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед с № 7076/27.12.19 г., издадена от А. Д. Я. на длъжност младши автоконтрольор в ОЗ група, 02 сектор в отдел „ПП“ при СДВР за налагане на ПАМ по чл.171 т.1 б. „е“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, считано от 27.12.2019 год. до предоставяне на сключена валидна застраховка.

На основание чл. 172 ал. 5 от ЗДвП /доп. бр.77/2018год., в сила от 01.01.2019 год./ решението на административния съд е окончателно и не подлежи на обжалване

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: